

# Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

## RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

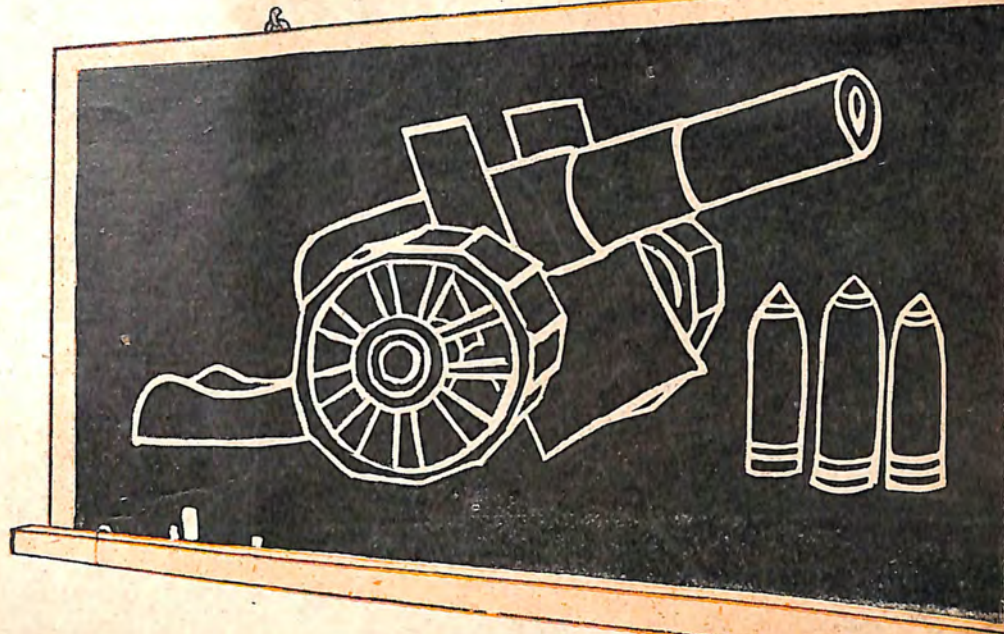
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

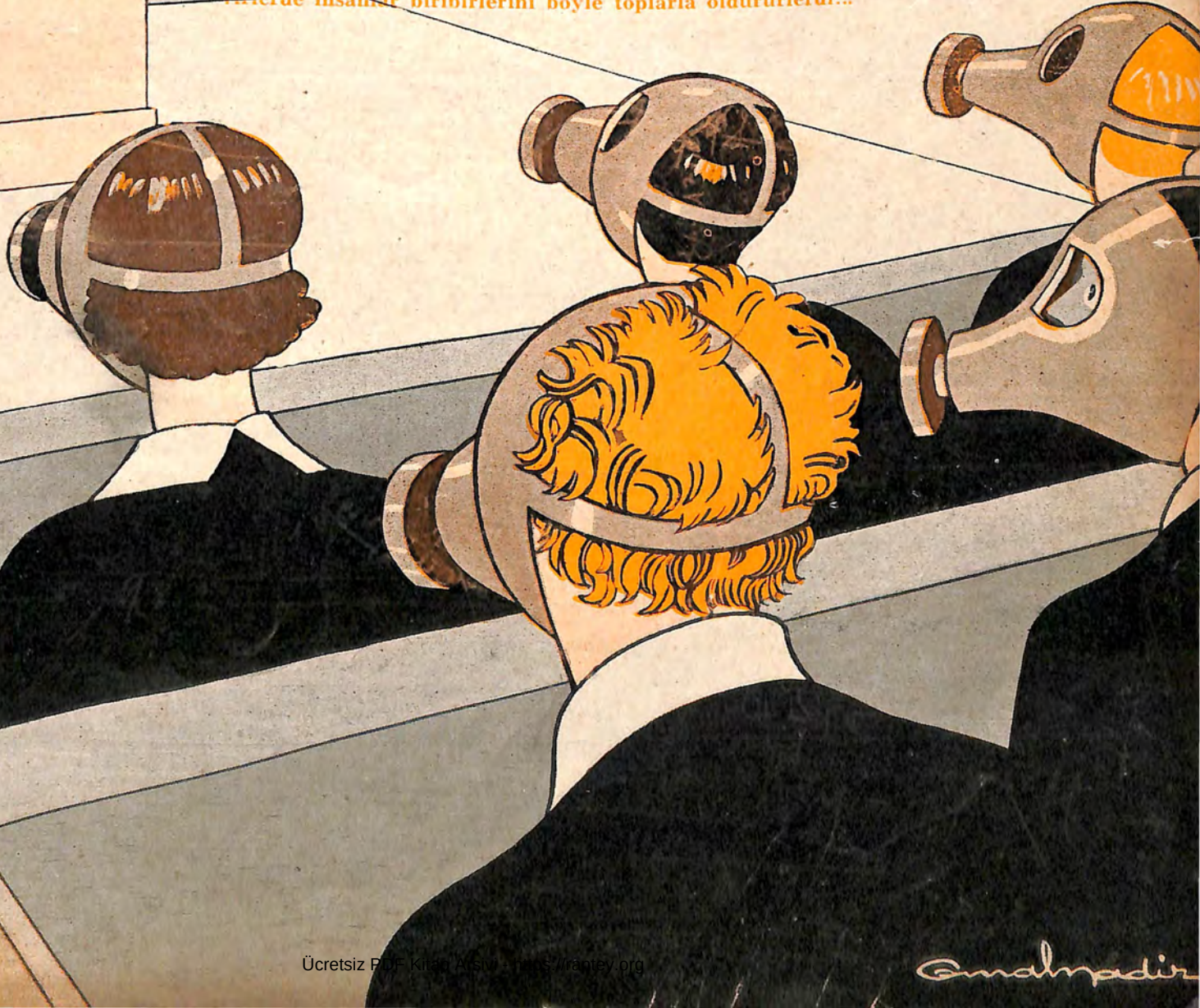


# AKBABA



1940 okulunda :

Öğretmen — İşte çocuklar, medeniyetin ilerlemediği devirlerde insanlar birbirlerini böyle toplarla öldürürlerdi!..







Çünkü

**Radyolin**

Diş doktorunun bütün hastalarına söylediği gibi dişleri sadece parlatmakla kalmıyarak onları mikroplardan, muzır salyalardan ve hamızlardan temizleyip çelik gibi sağlamlık veren yegâne iksirdir.

Her sabah - Her öğleyin  
Her akşam yemeklerden  
sonra

**RADYOLİN**



VÜCUD KIRGINLIKLARI

SİYATİK AĞRILARI

ROMATİZMALAR, KULUNÇLAR

BAŞ ve BEL AĞRILARI

AYBAŞI SANCILARI

**NEOKÜRİN**

Kaşeleri çalmakla bertaraf edilir.

Lüzumunda günde iki kaşe alınabilir

NEOKÜRİN mideyi bozmaz ve kalbi yormaz.

Tek kaşe 6 kuruş. 6 lık ambalaj 30 kuruş.

**VIROZA**

HER TÜRLÜ YANIKLAR  
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

**SILKO**

ROMATİZMA  
LUMBAGO SİYATİK

**NEOKALMİNA**

BAŞ DIŞ AĞRILARI  
NÖVRALJİ



# Niçin susuyoruz?

Biz, eskiden, konuşmasını bilen insanlardık. Hoşsohbetlerimiz, nüktedanlarımız meşhurdur. Bu güzel sanat artık kaybolmak üzeredir.

Mahalle kahvelerini düşününüz: Kürklü, Şam hırkalı, entarili, şıptık terlikli bütün bir semtin halkı, bu isli tavanlar altında toplanırdılar. Dünya siyasetine orada veçhe verilirdi; komşunun namusu orada kirletilir veya temizlenirdi. Mahalle imamından mahalle bekçisine, kalem müme-

yizinden kalem hademesine kadar, orada toplanıp söylerler ve dinlerler idi.

Selâmlık dairelerimiz de böyle imiş: Beyefendi, akşam yemeğinden sonra haremden çıkar ve konağın bu ayrı bölümünde, şehname den behnameye kadar her kitabı okur ve şeriatten şehvete kadar her bahsi konuşurmuş!

Mahalle kahveleri, artık birer klüp, birer pastahane dir.. Ve salonlar, kadın harem, erkeği selâmlık da

iresinden alıp bir araya topluyor.

Fakat bu yeni hava içinde ne yapabiliyoruz?.. Susmaktan başka!

Her toplantının iki cazibesi var: İçki ve kumar. Birinde, dudaklar kadehlerle konuşuyor, öbüründe fişlerle...

Niçin mi?

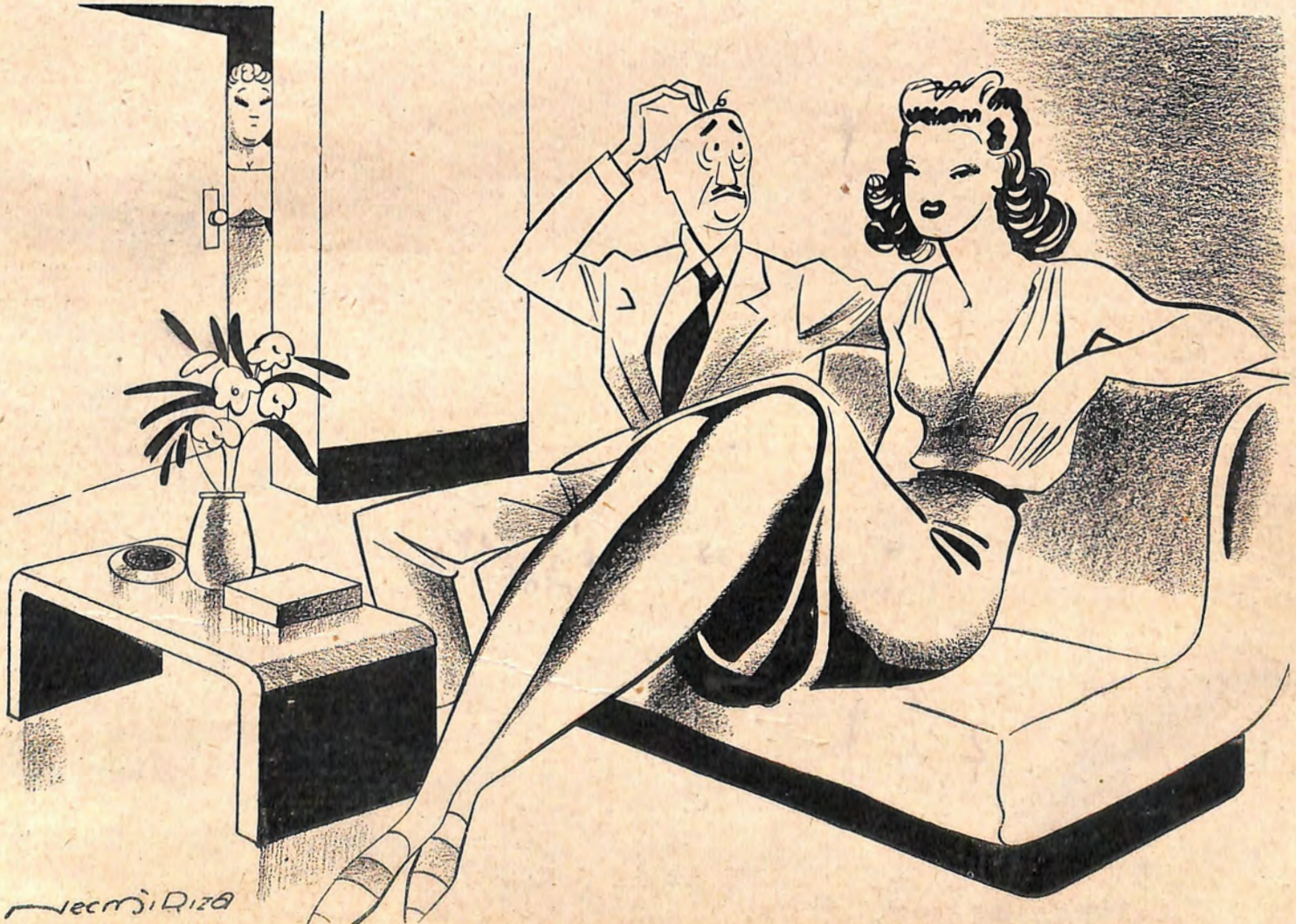
Eskiden, bir Şark kültürü varmış: Rahle önünde diz ve dirsek çürütülerek elde edilen bir kültür... O devirde, kafalar - zararlı fayda-

sından çok bile olsa - bir nevi bilgiye sahiptiler: Bir kelime zerresinden bir mana âlemi çıkaran bir bilgiye!

Yeni hayat, başlardan bu çakşır düğümünü çözdü. Fakat, Garbın ılık dünyasına bağlanmış kaç kafa var?

Susuyoruz... Dudaklarımızı, suratımızda bir paslı kilit gibi sarkıtan, birbirimize, dimağlarımızın karanlığını göstermek korkusundan başka nedir ki?

Yusuf Ziya Ortac



Kız — Aman, annem geliyor, saçlarını düzelt!..





# ERKEK KADIN OLURSA!



Tefrika No. 8

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

**Vestiye** — Evet, burada!  
**Kumral** — Karabet Atmacıyan?

**Vestiye** — O da burada!  
**Sarışın** — İkisini de görmek istiyoruz.

**Vestiye** — Biraz dışarı çıktılar galiba. Salonda bekleyiniz! Nerede ise gelirler. (İçeri girer, masalardan birine otururlar).

**Kumral** — Garson!  
**Garson** — Emredin.

**Kumral** — Bize iki konyak!

**Sarışın** — Şu Necdet edepsizine ne dersin, Anjel; iki aydır hiç semtime uğramasın, gelsin burada safa sürsün!

**Kumral** — Ya Neclâcığım, benim miskin Karabete ne dersin? O da iki aydır görünmedi.

(Garson konyakları getirir.)

**Sarışın** — Bay Necdet Gültenle, Bay Karabet Atmacıyan'ı görmek istiyoruz.

**Garson** — Şimdi burada idiler, çağırayım.

(Kadehleri bir yudumda içerler.)

**Sarışın** — Ben bunu ona pahalıya mal edeceğim. Son geldiği akşam, bir kol saati getirecekti. Hâlâ getirecek!

**Kumral** — Benimki apartman kirasını vermeden sıvıştı ya!..

**Sarışın** — Garson birer konyak daha.. Yoksa karıları işi çıktılar mı? İkisnininki de öyle cadaloz şeyler ki...

**Kumral** — Pöh, çakarsa çaksın... Bana ne? Kocasını

elinden alacak değilim ya.. Bana parası lâzım.

**Sarışın** — Doğru, parası lâzım!

**Kumral** — İki kaz bulmuşuz yolmiyacak mıyız?

(Kadehleri bir yudumda yine içerler.)

**Sarışın** — Garson birer konyak daha... Acaba bizden bıktılar mı?

**Kumral** — (Kahkahayla gülerek) Karısı değiliz ki bıksınlar! Karıdan bıklır, ama bizden bıkmaz.

**Sarışın** — (Kahkahayla gülerek) Sahi, sahi... Bıkmaz değil mi?... Ama neden bıkmaz?

**Kumral** — (Kahkahayla güler. Sarhoş) Çünkü karısı değiliz.

(Garson birer kadeh konyak daha getirir.)

**Sarışın** — Doğru.. Karısı değiliz. Ama, ben Zekinin de karısı değilim, sen de Nihadın karısı değilsin. Onlar niye bıkmış görünüyorlar?

**Kumral** — Çünkü onlar daha evli değil yavrum, bir erkek başkasına enayice âşık olmak için evli olmalı, evli!

(Kadehleri ellerine alarak ayağa kalkarlar.)

**SARIŞIN — KUMRAL**

(Beraber)

Evli değiliz, bekâsız;

Önce su gibi akarız,

Sonra yıkarız, yakarız.

Şöyle yan gözle bakarız:  
Enayileri çakarız!

..

Sevda yolunda bocalar,

Nice hacılar, hocalar,

Bir çok akılsız kocalar

Şöyle yan gözle bakarız:  
Enayileri çakarız!

Bulduk mu bir sersem tavuk,  
Söylenirken abuk sabuk,  
Koruz kafese çarçabuk.

Şöyle yan gözle bakarız:  
Enayileri çakarız!

(Şevkiye ile Bedia salonun kapısında görünürler.)

**Vestiye** — Salonda iki misafirinizi sizi bekliyor!

**Bedia** — Ne kadar oldu geleli?

**Vestiye** — On dakika kadar.

(Bedia ile Şevkiye manidar bir tarzda göz göze bakışlırlar.)

**Şevkiye** — Bizimkiler nerede?

**Vestiye** — Dışarı çıktılar galiba!

**Bedia** — Çok iyi.. Zeki ile Nihad olacak... (Telâşla) Burada konuşmak tehlikeli. Odalarımıza davet edelim.

(Salona girmek üzere yürürlerken geri dönerler.)

**Kumral** — (Bedia ile Şevkiye'yi görür.) Karıları geliyor. Sıvışalım.

**Bedia** — (Vestiye'ye) Bizimkiler sorarlarsa biraz rahatsız olduğumuzu söyle.. Yatmaya gidiyoruz.

**Vestiye** — Başüstüne!

(Bedia ile Şevkiye salona girerler. Etraflarına bakınırlar.)

**Şevkiye** — Garson, bana bak!

**Garson** — Emrediniz.

(Garson, üstünde konyak kadehleri duran boş masaya bakar, aranır.)

**Şevkiye** — İki misafirimiz gelmiş, nereye gittiler?

**Garson** — Vay canına, içki paralarını vermeden sıvışmışlar.

**Bedia** — Zararı yok, onların bizim hesabımıza yaz.

**Garson** — Başüstüne!

**Şevkiye** — Ne tarafa gittiler biliyor musun?

**Garson** — Şimdi buradaydılar, dışarı çıkmış olacaklar!

(Şevkiye ile Bedia dışarı çıkarlar. Kapıda Nihadla Zeki görünür.)

**Nihad** — (Vestiye'ye) Bayan Cevdet Gültenle, Bayan Karabet Atmacıyan'ı görmek istiyoruz.

**Vestiye** — Şimdi salona girdiler, buyurun!

(Nihadla Zeki salona girerler. Kimseyi bulamayınca etraflarına bakınırlar.)

**Zeki** — Garson, Bayan Cevdet Gültenle, Bayan Karabet Atmacıyan nerede?

**Garson** — Allah Allah, şimdi burada idiler... Bekleyin, nerede ise gelirler.

(Kapıdan Vasfi Rıza ile Hazım görünür.)

**Vestiye** — İki misafirinizi geldi, salonda sizi bekliyor!

**Vasfi Rıza** — Nasılmış? Ben sana peşimizden gelecekler demedim mi? Herifler âşık oldu?

**Hazım** — Ağniyalım, bana mı, yoksam sana mı?

**Vasfi Rıza** — Biri sana, biri bana!

**Hazım** — He... Öyle görünür!

**Vasfi Rıza** — Ama âşık olunmaz mı sen söyle! Şu boy, şu bos, şu kaş, şu göz!

**Hazım** — Boya bosa sözüm yok ama, kaşı gözü bana bırak!

**Vasfi Rıza** — Haydi canım, kavga etmeyiz. Bekletmiyelim, gidelim.

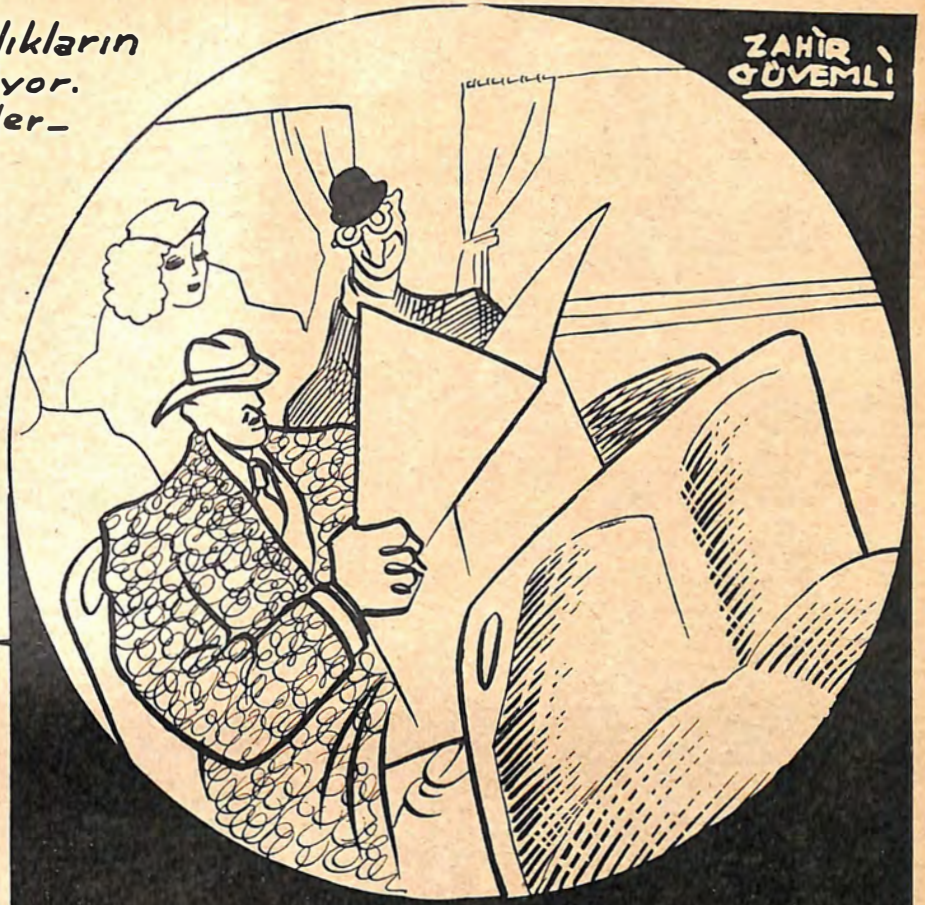
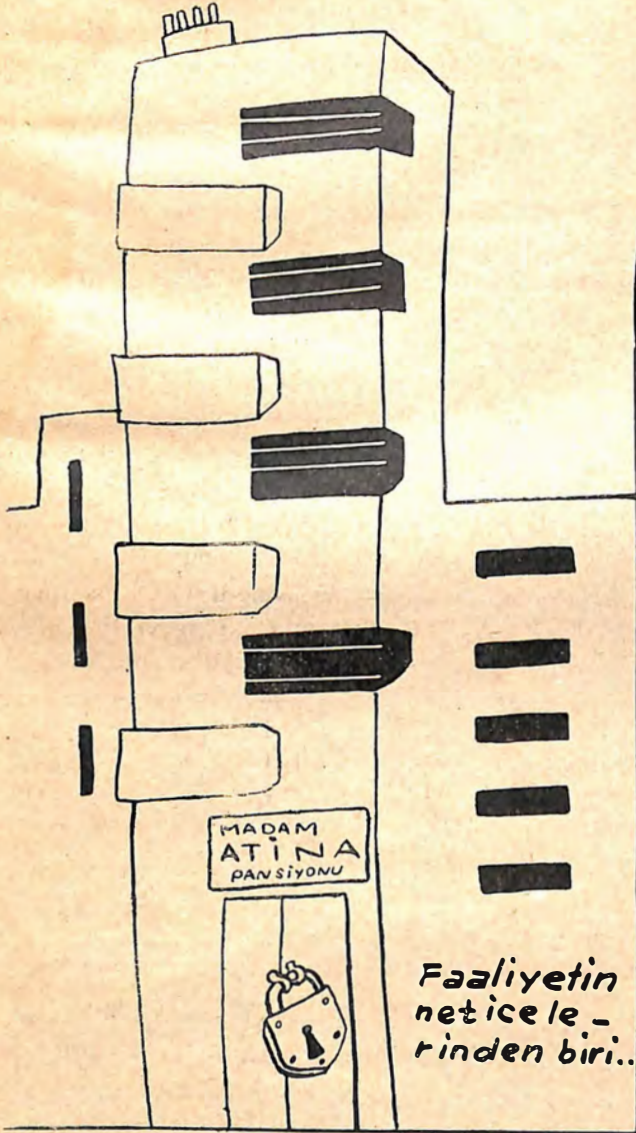
**Zeki** — Vay canına, kocaları geliyor!

(Nihadla Zeki dışarı çıkarlar.)

(Arkası var)



Mücadele teşkilâtı bataklıkların  
kurutulmasına devam ediyor.  
- Gazeteler -



ZAHİR  
GÜVEMLİ

-Belediye Temizlik işleri müdürü otobüsler  
hakkında avrupada tetkikat yapmış! neyi  
tetkik etmiş acaba?..  
-Otobüslerin temizliğini olacak...

Senfoni müsabakası açıldı..  
- Gazetelerden -





# Cinayet



## GECESİ

Yazan : L. Özden

Yağmurlu, fırtınalı bir kış gecesi... Kenar mahallelerden birinde bekçi İlyas Gözcü, devriye geziyor. Bir aralık adımlarını ağırlaştırdı.. Ve daha sonra hızla dönerek beş altı adım geride eski ahşap bir evin hafifçe ışık sızan penceresi altında durdu. Bütün dikkat kesilmiş.. Saçları diken diken olmuş şu feci sözleri işitiyordu:

— Evet... Seni öldürmeliyim.

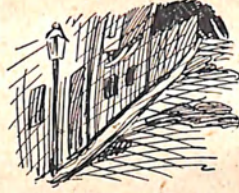


Bekçide el ayak buz kesilirken içerideki heyecanlı ses kısık bir tonda devam ediyor:

— Melûn.. Sana öyle bir ölüm hazırlıyorum ki, bütün dünya, buna hayran kalsın... Bu meyus tavırların, şimdi ağlar gibi duran hain bakışların beni müteessir edemez. Hiç bir vakit, işitiyor musun, hiç bir vakit kararımdan dönmiyeceğim... Ve bu gece senin bu melûn vücudün dünyadan kalkacaktır.

İlyas Gözcü, telâş içinde, sessiz adımlarla evden biraz uzaklaştıktan sonra bütün kuvvetile yakındaki karakol istikametinde koşmağa başladı... Bir kurşun hızla, kapıyı vurmada, nöbetçi komiserin odasına

daldı.. Neye uğradığını şaşırarak komiserin odasına bir nefeste vakayı anlattı.. Komiser ve iki polis hemen hazırlanarak, bekçinin peşinde, jimnastik adım, yola koyuldular ve belediyeceğilerin iddiasına rağmen, karma ka-



daş sokaklarda kâh çukurlardan atlayarak, kâh küçük göllerden aşarak he-

deflerine vardılar... Bekçi, soluk soluğa gösterdi:

— Nah.. Şura!..

Eller tabancalarda, ayaklarının ucuna basarak pencerinin dibine toplandılar. O heyecanlı ve kısık ses, tane tane söylenmekte devam ediyordu:

— İşte.. Şimdi boğazını yakaladım.. Morarıyorsun.. Fakat seni hemen öldürmiyeceğim.. İşte böyle yavaş yavaş... Ölümün bütün acısını duya duya geber!.. Nasıl kıvranıyorsun, ızdırıp çekiyorsun değil mi?... Kıvrın.. Debelen.. Şunu da bil ki, seni kimse artık pençemden ve ölümden kurtaramaz..

Komiser daha fazla dayanamadı.. Şapkasını sıkıca başına bastırdı... Memurlarına bir işaret etti.. Tabancasını çekti ve olanca kuvvetile kapıyı yumruklamağa başladı...

İçerideki ses hemen kesildi.. Yumruklar devam ediyor.. Biraz sonra mahut cere açıldı.. Dağınık, kır

saçlı, zayıf yüzlü bir baş uzandı.. Ürkek ürkek bu kalabalığa baktı:

— Kim ol..

— Kanun namına açınız!

— Fakat...

— Fazla lâf istemez. Derhal kapıyı açınız!

— Ama...

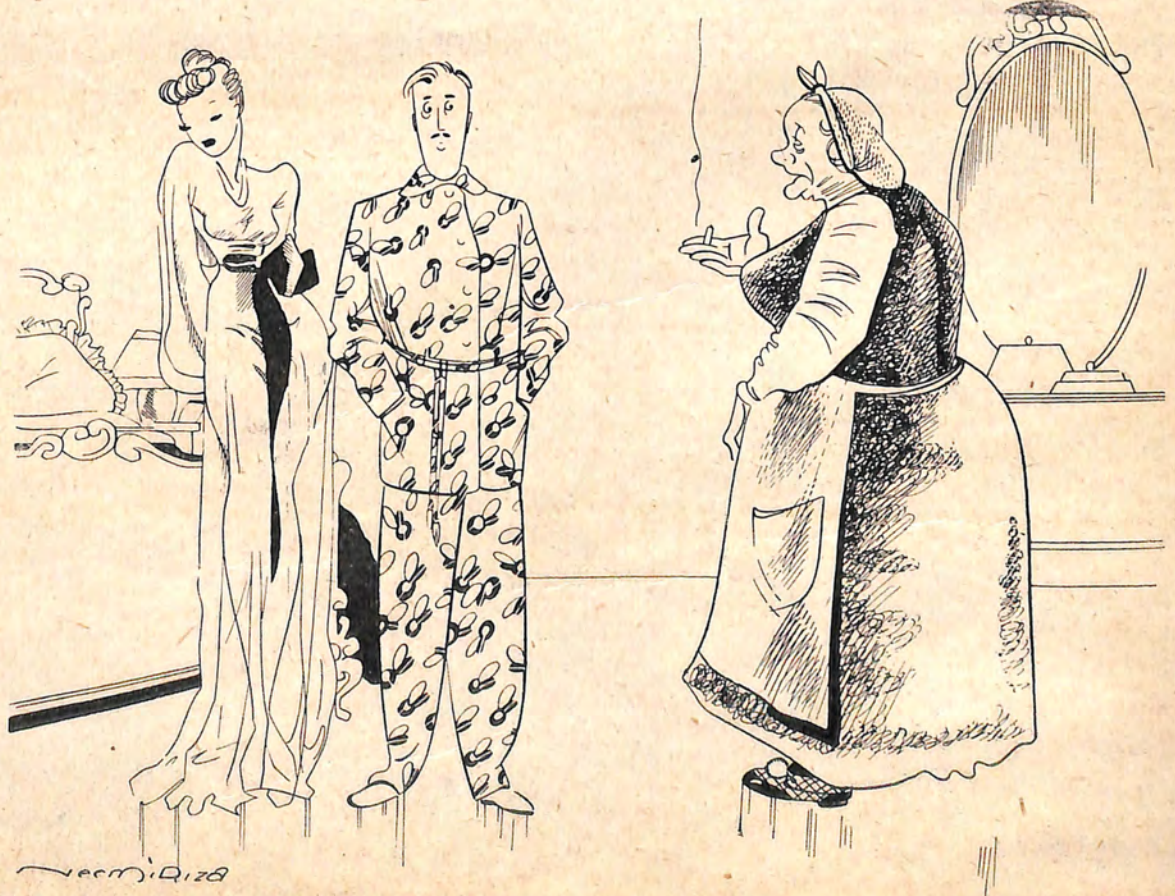
— Aması maması yok, açınız diyorum!

Adam korkmuş bir tavırla hemen başını çekti. İçeride kapılar açıldı.. Kapandı. Ve merdivenlerde telâşlı adımların koşuşması duyuldu.. Ve nihayet kapı aralanarak pijamalı, teessür ve hayretten gözleri büyümüş bir adam görüldü. Önde komiser, arkada polisler ve bekçi hızla odaya daldılar.. Bir tanesi ihtiyaten kapıyı tutmuş, ötekiler etrafı araştırıyorlardı...

Bir müddet afal afal bakan pijamalı adam; nihayet yalvaran bir sesle sordu:

— Fakat ne anyorsunuz Allah aşkına?.. Haberim olmadan evime hırsız mı girdi, ne oldu?..

Düğün gecesi sabahında:



Kaynana — Ey... Anlatınız bakayım, dün gece nasıl uyumadınız!..



Komiserin kısa ve sert cevabını, ev sahibinin uzun ve şakrak kahkahaları kesti. Ellerile karnına basarak kıvrana kıvrana gülüyordu:

— Ben... Katil ha?...

Ve tekrar uzun, kısa, sürekli, boşuk, sonsuz kahkahalar...

Polisler oldukları yerde kalmıştı.. Komiser hayretler içindeydi. Bekçi yanı ürkek bir sırtışla bakıyordu.

Ev sahibi, nihayet, kesik hıçkırıklar haline gelen gülmelerini tutmaya çalışarak ortadaki masaya yaklaştı ve siyah kaplı bir defteri gösterdi:

— İşte katil de, maktul de burada!..



Defterin üstüne eğilen beş altı baş, bir anda aynı cümleyi mırıldandılar:

— Cinayet gecesi!

Meşhur temaşa muharri-ri, hâlâ ürpertisi geçmemiş sesile izah etti:

— Son perdeyi yazıyordum.. Fazla heyecana kapıldım demek.. Yazdıklarını yüksek sesle tekrarlamışım.. Beyhude zahmet ettiniz.. Yazık!..

L. Özden



### EN SONRA NE GELİR?

Zenginin biri, bir fakiri, iftara davet eder ve bir çok yemeklerden sonra ortaya pilâv gelince der ki:

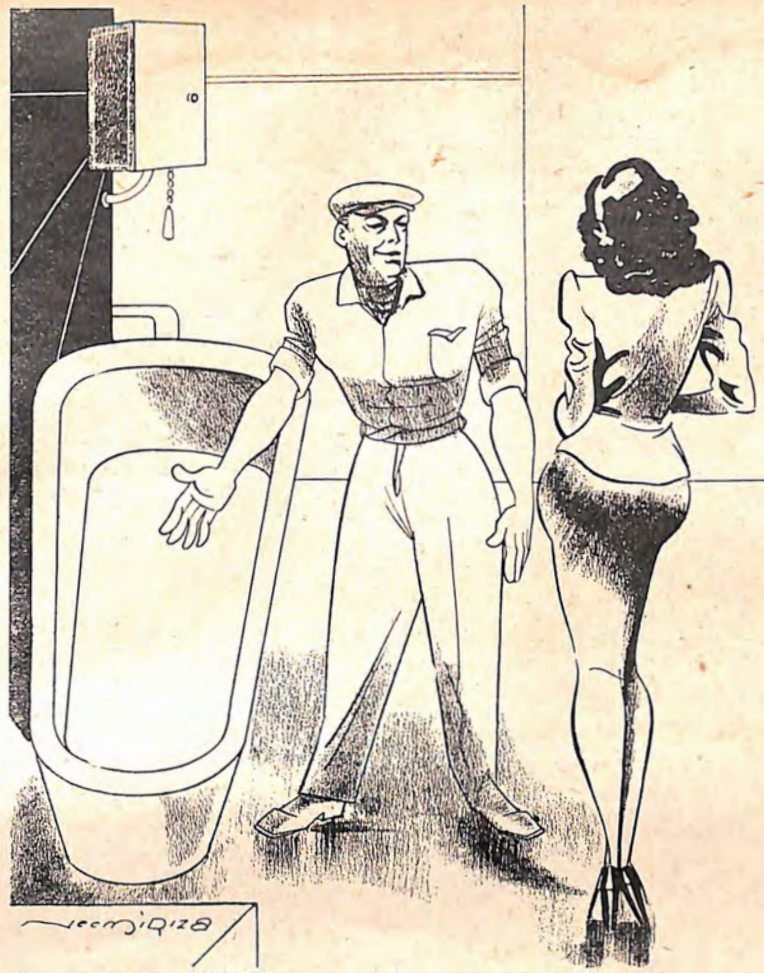
— Ah bayım, şu mübarek pilâvı yemeklerin hepsinden çok sevdiğim halde sofraya en sonra o gelir, doya, doya yiyemeyiz!..

Fakir de şu cevabı verir:

— Bizim evde de, aksine, en evvel pilâv gelir!:

— Sonra ne gelir?

— Sonra liğen, ibrik gelir!



— İşte banyonuz! Kuzum bayan, ben burada iken girin de bir kusuru var mı, göreyim!..

## Bodrum şarkısı

Biz hazırız teslime, son ver pusularına,  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..  
Gel şu zümrüt denizin dal yeşil sularına,  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..

Portakal kokan tenin ona benzesin biraz;  
Gömüldüğün incilere hiç te uymuyor beyaz.  
Bademe benzer gözler süzüldü.. Yine mi naz?  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..

Mandalina bahçesi sen olursan güzeldir.  
Senin bir süzülüşün bin hurmaya bedeldir.  
Dileğim; harup rengi saçlarından iki teldir,  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..

Temizlenmiş süngerden göğsün elbette aktır.  
Belki de denizinin köpüğünden parlaktır.  
Aç azıcık göreyim bu, sevene bir hakır,  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..

Çok olgun bir limona döndü derdinden benzim,  
Tütün gibi yanarak kalmıyacak hiç izim.  
Bir palamut dolusu bari punç ver; halsizim,  
Soyulmuş muz vücutlu Halikarnas güzeli..

Ş. B.

## NEZAKET

Harbiye - Fatih tramvayı tıklım tıklım Köprüden kalktı. Nasırına basılan bir Ermeni avaz avaz bağınıyor:

— Zo biraz dikkat etmek yoktur.. Ökçen ile nişan alırsun he?...

— Çok gürültü etme ah-bar..

— Gürültü etmesi var?.. Gel bir de ben basayım da gör.. Canım gözümünden fırlor!..

— Bilet!..

Bir Yahudi müşteri herkesi güldürüyor:

— Beni yeç!..

— Neden bezirgân?

— Bu kalabalıkta cürdani çıkartmam!..

Ayakta şişman bir kadın, kan ter içinde, saçları şakaklarına yapışmış, oturan erkeklere dik dik bakıyor... Nerede ise, bir tanesini kolundan tutup atacak!

Yolcular arasında Fazıl Ahmet de var. Merhamete gelip kalkıyor:

— Buyurunuz bayan.

Şişman kadın etrafındaki-leri devirerek açılan yere çöküyor. Artık yüzünde o eski hiddet yok. Bakışları memnun, rahat.

Onun bu tombul sükûtundan sinirlenen Fazıl Ahmet bir aralık eğilip soruyor:

— Bir şey mi dediniz efendim?

— Hayır!

— Affedersiniz, yanılmışım. Bana (Teşekkür ederim) dediniz gibi geldi de!..

Karga

### AMAN, UYANDIRMA!

Vaktile bir nazır, müteşarlar beraber kalemleri tefiş ediyorlardı. Bir odaya girmişler, kimseler yok.. öbür odada gene kimseler yok.. üçüncü odada uykuya dalmış bir memur!..

Müsteşar, bunu uyandırmak için yanına yaklaşırken nazır mani olur:

— Aman birader bırak.. nasılsa uyuya kalmış ta gidememiş.. uyandırırız o da kaçır!



# SONUM NE OLACAK?

Meliha tatlı dilli bir kızı. Bir gün Feridun ona Kadıköy iskelesinden yirmi metre ötede rastladı.

Feridun, dörtte bir budala, yüzde elli güzel ve yine dörtte bir çapkın bir delikanlı idi. Bu demekti ki Feridun senenin ancak dört ayında çapkınlık yapabiliyordu. Yine bu demekti ki Feridun senenin altı ayında budalanın budalası olurdu. Amma bugün Melihanın çok güzelliği vardı. Erkeklerin adını kolay bulamadıkları bir renkte tayörle rop arası bir elbise giymişti. Şakaklarına yapışan yayvan kenarlı şapkasile başı, kulakları düşmüş

bir tazı kafasına dönmüştü. Kulakları sarkık olduğu zaman tazılar çok yumuşak olurlar ve inanınız bana, kolaylıkla her istenilen yola sevkedilebilirler de...

Yüzde elli budala olan Feridun, yüzde yüz mükemmel bir acı idi. Fötr şapkasının duruşundan Melihanın bugünkü yumuşaklığının derecesini sezebilmişti: Yirmi dakika sonra Modada idiler. . . . .

Bir hafta sonra ikisini yan yana Ada vapurundan çıkarken gördüler.

Bir pazar günü Heybelide beraber yemek yemeleri, tanıyanlara bir kaç gün-

lük bir dedikodu mevzuu olmuştu.

Ve sonra, her geçen gün onlardan, tanıyanlar kadar tanımayanlar da bahse başladılar.

\* \* \*

Halbuki...

Modaya gittikleri gün birbirinden iki metre aralıkla yarım saat kadar köprü üstünde dolaşmışlardı.

Ada vapurundan yanyana çıkmalarında hiç bir fevkalâdelik yoktu. Çünkü o gün birisi Heybeliden, öbürü Kınalıdan vapura binmişti.

Aynı sofrada yemek yemiş olmaları da bir efsane idi. Çünkü o gün aynı sofrada yirmi otuz başka davetli sayılabilirdi.

Bu kısa mukaddemeyi yapmaktan maksadım, dün sabah uyanır uyanmaz Feridunun yaptığı şu telefon muhaveresinden sizi haberdar edebilmek içindir.

— Zırr... Zırrrr!..

— .....

— Zırr... Zırrrr!..

— Allo...

— Feridun sen misin?

— Evet efendim.. Bendenizim.. Kiminle müşerref oluyorum?

— Bu ne ağız kuzum.. Bu ne resmiyet?

— Affedersiniz efendim, tanımadım da..

— Ben Meliha..

— Ha.. Siz misiniz Bayan Meliha.. Ne emrediyorsunuz efendim?

— Hiç bir şey emretmiyorum Feridun.. Yalnız benim sonum ne olacak?

— Anlıyamadım efendim.

— Tabii anlıyamazsınız.

Anlamak işinize gelmiyor değil mi? Hi, hi, hi, hi, hi...

— Ne o? Ağlıyor musunuz?

— Sorması da var.. Hi, hi, hi, hi...

— Canım efendim, niçin ağlıyorsunuz?

— Ben ağlamıyayım da kim ağlasın? Bu zavallı kızın sonu ne olacak diye hiç dordun mu?

— ?!..

— Ne olacak benim sonum?

— .....

— Benim sonum ne olacak.. Hi, hi, hi, hi...

Muhavere bundan fazla devam edemedi. Çünkü Feridun telefonu kapadı ve telefon zili bir kaç kere daha zırladığı halde yine uzandığı şezlonktan kıvıldamıya lüzum görmedi. Bu, bu arkadaşlığın sonuydu.

Gelelim sana.. Senin sonun ne mi olacak? Meliha? Ne olabilir ki...

Yine bir gün, Kadıköy iskelesine giderken bir başka Feriduna rastgeleceksin. Yine bir kün sizi Modada, Adada görecekler, yine Feridunun dostları kadar senin dostların da bundan memnun olacaklar.. Çünkü yeni ve eskisinden daha tatlı dedikodular yapabilecekler. Belki bu ikinci Feridunla geçecek gönlerin sana birincisinden daha tatlı gelecek ve zannedeceksin ki o da bu zevki senin gibi tatmaktadır. Ve yine bir gün bir telefon muhaveresi olacak ve yine soracaksın:

— Benim sonum ne olacak?

Ağlıyacaksın, güleceksin. Bulacak ve her bulduğunu kaybedeceksin. İlâhi Meliha!.. Hayatı sen hiç tanımadın mı?

Şeytan



— Hey, cenaze geçiyor be!.. Bari ölüye hürmeten şu şapkanı çıkar...



## HİNDİ DOLMASI

Bay Cemil, Çamlıca civarındaki küçük köşküne çekilmiş, belki iki aydanberi İstanbul'a inmemişti. Bahçede öğle yemeğini yemek üzere idi. Yemeğin arasında hindi dolması da vardı. Birden karşısında ne zamandanberi borçlu olduğu Bay Şevketi görünce şaşaladı.

Bay Şevket:

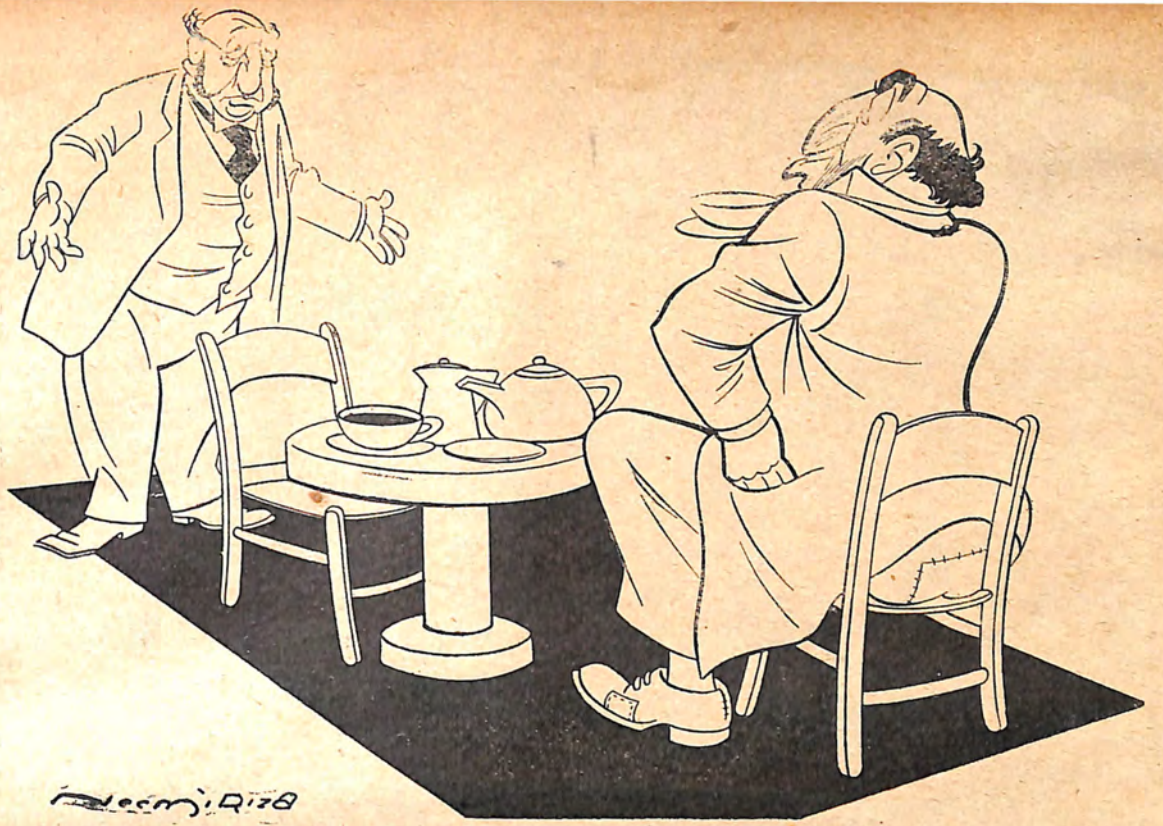
— Artık yarın öbürğün diye sallamak yok, dedi, şu bizim parları ver bakalım!

Cemil boynunu büktü:

— Birader, vallahi meteliğim yok, canımı alacak değilsin ya?

— Meteliği olmayan adam hindi dolması yer mi?

— A birader, işin içyüzü başka! Zavallı hayvanı açlıktan ölmesin diye kesdim de dolmasını yaptık!



— Kolay yele Salamon.. Şekerleri cebinde koyuyorsun...

— Affedersin, kendimi kahvede sandım...

## Dertlerin en büyüğü



### ADED

Bir Suriyeli İstanbul'u ziyaret ederek memleketine avdet etmişti. Türkçeyi iyi bilen bir arkadaşı, İstanbul'u görmediği için merakla soruyordu:

— İstanbul güzel mi?

— Güzel.. Şok cami, minare.. Ben hayran!..

— Çok cami var mı?

— Şok... İstersin ne kadar?..

— Bin tane var mı?

— Şok şok.. Daha şok!..

— On bin tanel!..

— Daha şok, daha şok!

— Amma yaptın hal!.. Bir milyon cami yok ya?..

— Fazla... Şok daha fazla!..

Bunun üzerine arkadaşının türkçeyi pek iyi bilmediğini, hele türkçe adedler hakkında pek cahil olduğunu anlıyan refiki sordu:

— Üç bin dört yüz yetmiş sekiz cami var mı?

Bu süalün karşısında Su-

riyeli bir müddet kafasını kaşıyarak düşündü, sonra tereddüt ederek cevap verdi:

— Belki!..



### MERCİMEĞİ FIRINA VERİNCE

Yolda yürüyordu. Kolu mu hafife dürterek karşıdan sağa salına geçen bir kıızı gösterdi:

— Nasıl, beğendin mi?

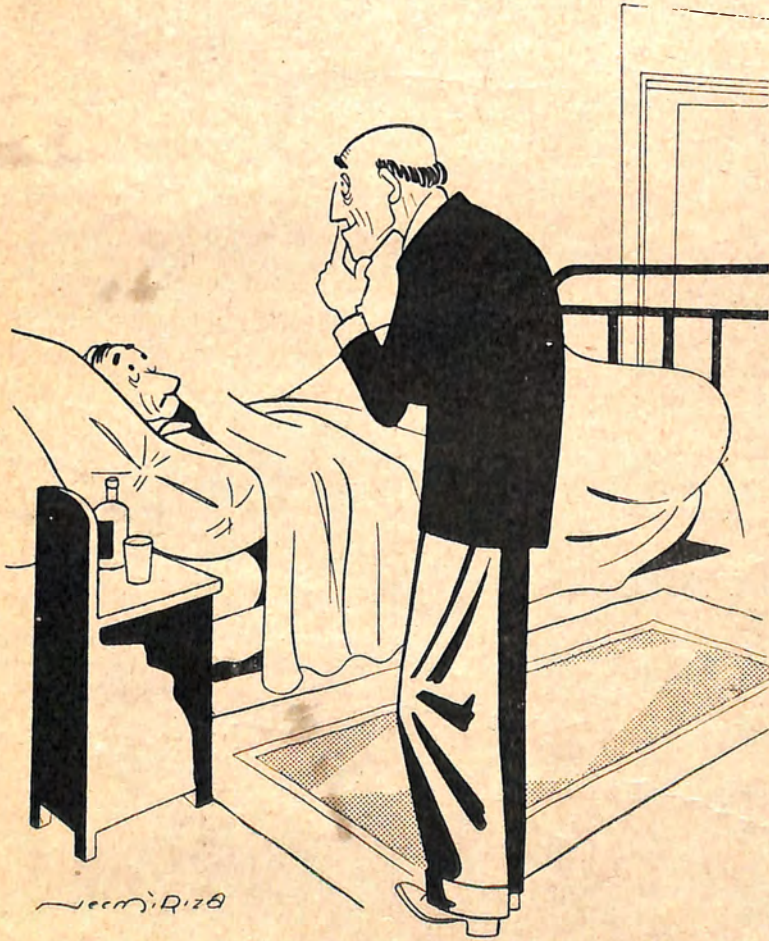
— Beğendim demek te söz mü?... Bu âdeta bir âfet, ayol...

Kız, bizim bu alâkamızı derhal fark ederek gülümsemeğe ve arada bir kınılp dökülmeğe başlayınca ilâve ettim:

— Şakayı bırak ama, fıkır fıkır kaynıyor...

Kulağıma iğilerek:

— Mercimeği fırına vereli üç gün oluyor. Kâfirin kıızı kaynayıp fıkırdamaz da ne yapar?



Doktor — Azizim, sizin hiçbir şeyiniz yok, ama hiç!..

Hasta — Bravo doktor, iyi anladınız... Hattâ size verecek param bile yok...





- Benim gözüm de esnafılıkta açılmış birader!.. Şöyle temelli bir dükkân bulabilsem hemen tutacağım..  
— Ne duruyorsun. Eminönündeki dükkânlardan birini kirala!..







Tanıdığım biri vardı: Son günlerde, Allah yürü ya kulum demiş, ayda otuz lirayı bulmıyan kazancı, yüz, iki yüz, dört yüz, altı yüz, derken bine dayanmıştı. E, insanın ayda bin lira kazancı olur da ne yapmaz, ne almaz ki!...

Bu yeni zengin de servetin verdiği şaşkınlıkla bir gün kuyruklu konser piyanosu alıyor, bir başka gün Amerikadan son sistem radyo getiriyor, harap mahallenin kendi halinde halkını hayran ediyordu..

Geçenlerde bir de buz dolabı almış.. Vapurda, sokakta, kime rasgelse, sözü evirip çevirip buz dolabına getiriyor:

— Sıcaklar müthiş efendim. Bereket versin bizim buz dolabına..

— Azizim, buz dolabında soğutulan suyun lezzeti başka türlü oluyor..

— Buz dolabını aldığım gündenden beri adeta çocukların iştihası açıldı..

— Refikam hiç meyva



Kadın — Galiba alacak bir şey unuttuk...

Erkek — Zannedirim... Cebimde biraz para kalmış!..



— İki senedir kaynanama bir tek kelime bile söylemedim..

— Neden?..

— Sözüünü kesmemek için!..

sevmezken şimdi bayılıyor. Hani doğrusunu isterseniz buz dolabında soğutulmuş kirazın, armudun, şeftalinin lezzetine de doyum olmaz.

— Sıcaklardan mı şikâyetçisiniz. Tavsiye ederim bir buz dolabı alınız.. Gerçi ilk önce sekiz yüz lira göze çok gibi görünürse de asla değil.. Suyunuzu soğutursunuz, meyvenizi soğutursunuz, biranızı, rakınızı, şarabınızı soğutursunuz!..

Buz dolabı ev halkının da çok işine yaramıştı: Yemek haftada bir pişiyor, zeytin yağlı yaprak dolmaları buz tutmuş zümrüt lüleler halinde günlerce ekşime den dolapta sıralanıyordu.

Ağızlarında bir efsane gibi dolaşan buz dolabından ağızları sıcakları basınca ar-

tık mahalle halkı da istifadeye başlamış, akşamları:

— Bey babam selâm söyledi..

Diye çocuklar, ellerinde rakı şişeleri, su testileri, meze tabakları ile kapı önünde sıralanmağa başlamışlardı..

Gerçi eylül geçip te yağmurlu rüzgârlar bastınca buz dolabı lâkırdısı biraz soğuk düşmeğe başlamıştı. Fakat o, zengin bir tebesümle mesut mesut gülererek:

— Bilâkis efendim, diyor-du, dışarıda kar buram buram yağarken sıcak kaloriferli bir odada buz dolabını açıp bir kadeh buzlu şampanya içmek... Sade sekiz yüz lira bu değer.

Çimdik

## DEDİKODU

Leylâ, dedikoduyu pek sever... Her şeyi duymak, öğrenmek merakında, her meseleden de haberdar görünmek hevesindedir.

Bir gün, Bayan Celile:

— Neclânın başına gelenleri duydun mu? dedi.

Leylâ buna dair bir şey duymamıştı... Fakat, duymadım demeyi şöhretine lâ-yık bulmadı:

— Duymaz olur muyum? dedi... Duydum, hepsini duydum...

Sonra, bir kaç defa yutkunup ilâve etti:

— Hele bir kere de sen anlat bakayım!..



# SON

# VAPUR

Lüna - Park'tan arbaya bindikleri zaman, Rızanın saati altıya beş vardı.

— Vapur altı buçukta, dedi, bol bol yetişiriz Türkân-çığım..

Arabacı, kurnaz bir gülümseyişle kamçısını şaklattı; sarsılarak çamlar arasından geçmeğe başladılar.

Sekiz aylık bir aşkın bu ilk uzun buluşmasıydı. Köprüden kalkan ilk vapurla Adaya gitmiştiler. Fakat ilk vapurdan son vapura kadar olan dokuz saatlik zaman ne çabuk geçivermişti. Göz göze geldikleri vakit ikisinin bakışında da bu düşüncenin gölgeleri vardı. Artık konuşmıyorlardı bile.



Araba, iskeleye yaklaşırken, Nizam yolundan görünen bir deniz parçası karşısında birden ürperdiler: İskeleyeden bir vapur uzaklaşıyordu. İki dakika sonra meydanın ortasındaki saat onlara tehlikeyi haber vermişti: Altı buçuk!..

— Şimdi ne yapacağız?

— Bilmem...

İskele memurları, onların telaşını azaltacak hiç bir çare gösteremediler. Hattâ bir tanesi, çapkın bir tebessümle alay bile etti:

— Bundan sonra vapur,

yarın sabah altı buçukta... Ona yetişmeye çalışın!

\*\*\*

Türkânla Rıza, yollarının üstündeki ilk otele girdiler.. Garson onlara deniz üstünde güzel bir oda açtı. Balkon beyaz örtülü, tertemiz bir masa kurdu ve üzerini mezelerle, buzlu biralarla donattı..

Kızıl bir gurubun alevleri içinde küllenen İstanbula



karşı kadehler sık sık kalktı, içlerindeki gizli üzü-

tü gizli bir sevince dönüyordu.

Biraz sonra, suların üstünde kırık bir ay görünmeğe başladığı zaman, vapuru kaçırdıklarına, adeta ikisi de memnundular..

Yalnız, ara sıra, gözleri kapının camından odadaki beyaz karyolaya kaydıkça içlerinde tatlı bir endişe kıvrılıyordu: Nasıl yatacaklardı? İkisi de bu tehlikeli mevzu üzerinde konuşacak halde değildiler.

Fakat, saat ilerledikçe, her şey onları uykuya çağırıyordu: Şimdi mehtap, güzel bir rüya, denizin şırıltısı tatlı bir ninniydi..

Rıza, sevgilisine sordu:

— Uykun geldi mi Türkân?

Genç kız, sıcak bir ürperme ile mırıldandı:

— Bilmem...

Rıza, karar vermişti artık: Onunla bu tesadüfen yalnız kalıştan istifade etmeğe kalkışmıyacaktı.

Kadehteki son bira yudumunu emerek ayağa kalktı:

— Sen gir odaya, soyun, yat...

— Ya sen?

— Ben...

Durdu, sesi katlandığı fedakârlığın gurur ile dikleşerek cevap verdi:

— Ben şu koltukta uyurum!

\*\*\*

Rıza, o gece gösterdiği mertliğin mükâfatını görmekte gecikmedi: Türkân bir daha onun yüzüne bakmadı!

Çimdik



## İŞLER FENA

Fettan Açıkgoz, her sabah köşe başındaki dilenciye iki kuruş verirdi.

Dün, yine elini cebine soktu ve bir kuruş çıkarıp fakirin avucuna koydu.

Dilenci, senelerdenberi iki kuruş almağa alıştığı için, bu sefer, gedikli müşterisinin yanıldığını sandı ve:

— Bayım, dedi, bir kuruş noksan verdiniz!

Bay Fettan gülümsedi:

— Biliyorum, dedi, biliyorum.. İktisadi buhran bizi de sarstı. Kendimden de kestim: eskiden iki şişe şampanya içiyordum, şimdi bir şişe içiyorum!



Kadın — Düğünümüzde davetlilere yemek mi verelim, çay mı?..

Erkek — Birer lohusa şerbeti versek daha munasib ..



# 2inci Düğün

Erzurum eşrafından zengin bir ailenin çocuğu olan Şerif, Hukukun son sınıfında iken kalbini bir kıza kaparmıştı.

Tecrübesiz, toy bir delikanlı olan Şerif, az zamanda bu güzele çok bağlandı. Sevd, sevidi ve büyük bir ailenin yegâne çocuğu olduğu için, bu cesaretle kızla evleniverdi!

Tevfik fikretin hakkı varmış:

**Evlendiler seviştiler amma muvakkaten**

**Sevda sukuta başladı bir hafta geçmeden**

Zavallı gencin rahatsızlığı, huzuru kalmamıştı. Ailesinden sık sık çektiği deste deste liralar, küçük bayanın sıcak avuçları içinde derhal eriyordu!

Bütün bu israf, geçimsizlik, huysuzluk yetiştirmiş gibi, Şerif, bir gün onu başka birle konuşurken de görüvermişti.

O zaman, delikanlı derhal kararını verdi, mahkemeye müracaat etti ve hukuk şahadetnamesini ilk defa bir talâk davasında kendi lehine muvaffakiyetle kullandı!

\*\*\*

Ailesini görmek için bir yaz günü Erzuruma giden Şerif, orada anasının, babasının şu müşterek arzusile karşılaştı:

— Seni evlendireceğiz!

Görerek, severek, konuşarak, öpüşerek yaptığı izdivacın sonsuzluğundan ürken Şerif:

— Peki, dedi, evlenirim...

Belki görmeden, konuşmadan, eski usul yapılacak bir izdivaç daha hayırlı olur!

\*\*\*

Oğullarının yüksek tahsil görmüş, İstanbul hayatına alışmış bir genç olduğunu düşünen ana ve baba, ona lâayık bir eş aradılar ve buldular. Bu, İstanbul'dan yeni gelmiş bir memur ailesinin kızıydı. Güzeldi, inceydi, şıktı. Tam oğullarına lâayık-  
tı.

\*\*\*

Bir sonbahar günüydü. Kızıl yapraklı bir sonbahar günü... Şerif anasının, babasının sevinç yaşları karşısında, gelini koluna takmış, gerdek odasına girmişti.

Merasimin verdiği heyecanla birbirine bakamayan genç çift odaya girer girmez, kız bir çığlıkla yere yıkıldı.

Açılan duvağın altından, Şerifin ilk karısının baygın yüzü görünüyordu.

Çimdik



## BİR RÜYA

Epey zamandanberidir, bay Naimadan verdiği bir lirayı alamıyan bay İrfan arkadaşına sokakta raslayınca, lâkırdıyı dolaştırıp :

— Dostum! ben bu gece bir rüya gördüm.

— Hayırdır inşallah!

— Evimde oturuyordum. Derken kapı çalındı, içeriye sen girdin. Ağzı açmadan, bana şu mahut bir lirayı uzattın.

— Ya?! Sen rüyaya inanır mısın?

— Amenna!

— Ben inanmam.

— Hata ediyorsun.

— O halde, sen de bana liranın makbuzunu ver ki, o zaman ben de inanayım!



Şair — Siz, ben, mehtab... Bundan daha güzel ne olabilir?..

Kız — Altımızda bir otomobil...

## ŞEMSIYE ALTI

Bir haftadır, gökyüzünü kaplıyan esmer bulutlar arasında güneş kaybolmuştu. Gece, oluklardan boşanan suların tatlı şırıltısıyla kapanan gözler, sabahleyin yine yağmur sesile açılıyordu. Halbuki, Celilenin sinirleri yağmurlu havaya hiç gelmez.

İşte bugün yine bütün hırçınlığı üstünde idi. Yollarından, siyahlar giymiş bir matem kafilesi gibi ağlıyarak geçen şemsiyeleri gördükçe göğsü hırçınlıkla kabarıyordu.

Reşatla böyle yağmurlu bir günde tanışmışlardı. Tam yirmi beş yıl evvel... O zaman ne güzel, ne ince bir kızdı...

Celile, gözleri önünde canlanan bu uzak hayal ile yakın hakikati mukayese

için yerinden fırladı, aynaya baktı ve itirafı güç bir ızdırapla tekrar koltuğa gömüldü, hülyalarına daldı...

Evet, tam yirmi beş yıl evvel böyle bir günde tanışmışlardı. Celile, yağmura tutulmuş, bir saçak altında barınmağa çalışıyordu. Geniş şemsiyesi altında rahat rahat yürüyen Reşat, bu ıslanmış kumruyu görünce sıcak bir tebessümle yanına sokulmuş, hiç bir şey söylemeden onu şemsiyesinin altına almıştı. İşte o şemsiye altı, çok geçmeden bir dam altı olmuş, iki genci birleştirmişti.

Yirmi beş yılın ilk çılgın haftaları, ilk âteşin ayları gözlerinin önünden birer birer geçiyordu: Ne yorulmaz bir aşkla sevişmişlerdi ya-rabbi ...İki sene sonra, bu



yuvaya bir yavru ses daha karışmıştı: Nihal!

Celile, bir an gözlerindeki hayali sildi: İşte Nihal, salonun bir köşesinde dudaklarının kırmızısını tazeliyor, şapkasını biraz daha sol kaşına indiriyordu..

Bir müddet bu güzel kıızı, yirmi yıl evvelki kendisini seyrederek gibi, doya doya seyretti. Aralarında yalnız bir fark vardı: Celile on sekiz yaşında gelin olmuştu. Halbuki Nihal, yirmi üçünü bitirmek üzere idi ve henüz bir istiyen de yoktu

Sinirli bir kız anası telâşle yerinden fırladı ve sokak kapısından çıkmak üzere olan Nihalin elinden şemsiyeyi zorla çekip onu yağmurun altında şaşkın şaşkın bıraktı.

Karga



#### ADRES

Genç temaşa münekkidlerimizden (B. A.), pürtlâş odadan içeri girdi:

— Müthiş bir makale hazırladım.. Şehir tiyatrosunu berbad ettim... Muhsinin vaktile Avrupaya gidiyorum diye şayia çıkarıp Üsküdar'da kimin evinde saklandığını yazdım...

— O Üsküdar'daki evin adresini iyi öğrendin mi?

— Ne olacak?..

— Makale çıktuktan sonra da sen saklanırsın!..

Soğuk bir kış gecesi: Sokakta, otomobillerin boru, tramvayların çan seslerini kar donduruyor. İstanbulu beyaz benekli bir karanlık sarmış..

Şehir Tiyatrosunda, ince, nükteli bir komedi oynanıyor. Elektriklerin ışığı ve kaloriferlerin hararetille zengin bir yaz güneşi dolmuş kadar ısınan ve aydınlanan bu salonda oturmak ne lezzetli oluyordu: Localarda, ağır tuvaletlere bürünmüş bayanlar, genç kızlar, taze kadınlar.. Öyle güzeller ki, gözlerinin yeşil zümrüdü, mavi firuzesi ve dudaklarının canlı yakutu, parmaklarındaki elmasların ışıklarını körletiyor..

Oyunu dinlerken onların yüzlerini seyrediyordum. Oyunu seyrederken de onların cıvıltılarını dinliyordum.

Hele karşiki locada, beyaz yüzü lûtr mantosu içinde karanlığın siyah kadifesine gömülmüş bir kırık ay gibi soluk bir beyazlıkla parlayan şu ince kız, şu narin taze ne güzeldi. Ne vakur güzel... Bütün salonu kahkahadan kıran çapkın nükteler, zarif cümleler onun asil yüzüne en küçük bir tebessüm kırışığı bile çizmiyordu. O, bütün bu

sözleri, mağrur bir sükûn içinde dinliyor, ne Vasfi Rızanın çehresindeki ince hareketler, ne Bedianın manalı sözleri, bu kibar bakışlara bu kısılmış dudaklara biraz hareket vermiyordu.

Ben, oyunu unutmuş, yalnız onu seyrediyordum: Ne zarif, ne zevkli giyinmişti. Tavırları ne kibardı. Belliydi ki bu güzel başın ve bu güzel göğüsün içinde de, ra, bu kısılmış dudaklara birkalb saklı...

Birden salon karıştı. Sahneye Hazım gelmişti, iri bir avukat kıyafetinde.. İlk sözü, Vasfi Rızaya şu oldu:

— Ne ne ne ne yapıyorsun orada bire eşşek oğlu eşşek!

Bu cümleyi duyar duymaz, ansızın bir mucize oldu: Güzel kızın yüzündeki bütün asil çizgiler, dudaklarındaki mağrur sükût silindi ve neşeden kıvrılarak sevinç içinde gülmeğe başladı:

— Kah kah kah kah kah..

Dikkat ettim, bu güzel yüzdeki ağız, içinde hama-kat koyunları meleşen bir ağıl kapısından farksızdı.

Kadının güzelliği susarken belli olmuyor!

Çimdik

## En Ağır Yük

Nesimaçi, Adapazarından İzmit'e gelerek İranlı İstanbul'da dönmek istiyordu. Fakat o gün trenler işlemedi. Nesimaçi, düşündü, taşındı, nihayet, diğer iki yolcu ile beraber İstanbul'a giden bir kayığa binmeğe karar verdi.

Yahudinin yanında, hasta ve yatalak karısı ile Adapazarından getirdiği eşya dolu bir çuval ve bir sepet yumurta vardı.

Kayık, körfezden çıkar çıkmaz, rüzgâr şiddetini artırmağa, dalgalar gittikçe büyümeğe başladı. Kayıkçı tehlikeyi vaktinde anlamıştı:

— Herkes eşyasını denize atsın.. dedi, yoksa batarsınız!

Yolcular, torbalarını, sepetlerini birer birer fırlatmağa başladılar. Yalnız Nesimaçi çuvallarına sımsıkı sarılmış ağılıyordu. Kayıkçı, yahudinin bu haline karşı köpürdü:

— Ulan, dedi, daha ne duruyorsun, ben sana ağır yüklerini denize at demedim mi?

Nesimaçi, can havlile bir sağına, bir soluna baktı, mütevekkil bir lisan ile:

— Yunahi senin boynuna kayıkçı başı, işte atıyorum, benim an ağır yüküm budur!..

Dedi ve ihtiyar, yatalak karısını kullarından tutunca köpüklü dalgaların arasına salıverdi!.

#### Lûgatnamei Zahir Çelebi



Hemcins



Hicap



İbadet



İlaç



İtibar





Tefrika No. 18

MAHMUD YESARİ

Remide, kapı aralığından kocasının hizmetçiye kaç kuruş bahşış verdiğini görememişti. Genç kadın, bunda, bir tehlike sezdi. Eğer kocası, bol bahşış verirse, hizmetçi kız, «Remidenin adamı» olmaktan çıkardı. Fakat Remide de bahşış hususunda kocasile boy ölçüşmezdi. Halbuki o, hizmetçi kızın yardımına muhtaçtı. Bu vaziyet karşısında kendisi de, kocası da hizmetçi kızın esiri olacaktı.

Hizmetçi kızın vaziyeti idare edişindeki ustalık, Remideyi korkutmuştu. O, bu ustalık'a, iki tarafı da «yontar» dı.

Remide, kocasından ük-sinmekle beraber, ondan ayrılmak niyetinde değildi. Hizmetçi kızı evden atmanın zarurî olduğuna karar verdi.

O gün, baş ağrısının geçtiğini söyleyerek aşağıya indi, kocasile tatlı tatlı konuştu. Gece, yemekten sonra, bir piket partisine oturdular. Veysi Kazanç, çok neşeliydi. Pikette karısına, hemen kasdan gibi yenildi:

— Kancığım, oyunda kaybettim, demek ki mesudum.

Remide, bunun manasını anlamamış göründü:

— Neden kocacığım?

Veysi Kazanç, dimağında yer etmiş klişeleri espri olarak kullanmağa alışmış bütün iş adamları gibi, zeki olduğuna kendisinin de inandığı bir gülüşle:

— Aşkta kazanan kumar-da kaybeder! dedi.

Remide, dudaklarının ucuyla gülümsedi. Veysi Kazanç bu yarım gülümseyişe alınmıştı:

— Neye böyle gülüyorsun sevgilim?

Genç kadın, gözlerini kapıyarak içini çekti:

— Kocacığım, iflâs etmeden korkuyorum.

Bu cevap, Veysi Kazancı, çılgına çevirmişti; yerinden kalktı, karısına yaklaştı, onu omuzlarından tuttu:

— Söyle, dedi. Ne emrediyorsun?

Remide, koyu lâcivert gözlerini kocasının gözlerine dikti, heyecansız bir sesle:

— Ne emretmekliğimi istiyorsun, kocacığım?

Veysi Kazanç, bu bakış karşısında erimişti; ellerini karısının omuzlarından çekti, doğruldu:

— Sen, bir meleksin kancığım.

Şaşkın, kararsız bir vaziyette idi; masa üzerindeki kristal kutudan bir sigara aldı, yaktı:

— Çok ciddi söylüyorum; Remide, sen, hakikaten temiz, kibar, yüksek ruhlu bir kadınsın!

Remide ayak ayak üstüne attı:

— Bir sigara da bana verir misin?

— Emret sevgilim.

Genç kadın, kocasının uzattığı ve kibrit çıktığı sigara-

rayı yakınca, bir nefes çekti, dumanlarına bakarak sordu:

— Bu kadar iltifat neden icap etti, kocacığım?

Onun sakın hali Veysi Kazancı, dört yandan mesut bir kadın hali gibi görünüyordu. Veysi Kazanç, bu koz üzerinde oynamak istedi:

— Sebepleri var, kancığım.

— Söylersen memnun olurum, kocacığım.

Veysi Kazanç, sigara ağzında, bir eli pantolonunun cebinde, Remidenin karşısında duruyordu:

— Söyliyeceğim, sevgilim. Ben iki gecedir eve gelmedim. Sen küçük bir serzenişte bile bulunmadın.

Remide, sigarasının dumanlarına bakıyordu:

— Ne söyliyecektim?

— Beni kıskanmıyor musun?

— Bu, büsbütün ayrı bir sual.

— Neden?

— Kıskanmaklığım için şüphe etmem lâzım.

— Benden şüphe etmiyor musun?

— Şüphe etmekliğim için, sana, inanmamam lâzım.

Remidenin verdiği cevaplar, Veysi Kazancı müşkül vaziyette bırakmıştı; o, Remidenin böyle şeyler sora-cağını ve söyliyeneğini bilmiyordu; kekeleydi:

— Bana, inanıyorsun, değil mi?

Genç kadın, sigarayı tablaya bastırdı; sesinde, em-niyet vardı:

— İnanmasam, beraber yaşıyamam.

Veysi Kazanç, duralamıştı:

— Mükemmel kadınsın, Remide!

Remide, dudaklarının ucuyla gülümsedi, göz kırpar gibi baktı, bir şey söylemedi, yürüdü.

— 9 —

Rüzgârlar sert sert esmeye başlamıştı. Gökyüzü, sık sık bulutlanıyor, denizin rengi bulanıyordu.

Yelken açmanın, sandalla açılmanın tadı kaçmıştı. Plâjın kalabalığı, elekten geçiyormuş gibi seyreklaşıyor; asfalt, gün geçtikçe tenhalaşıyordu.

Kışlık giyeceği, yiyeceği, yakacağı olmiyan yoksul insanları, yaklaşan bir ölüm acısı gibi düşündüren bu değişiklik, Remideyi, vaktisiz gelen bir misafir gibi sinirlendiriyordu.

Kocası, açık açık değil, fakat imalar, kinayelerle, artık «dönmek zamanı» geldiğini anlatıyordu:

— Sevgilim, buralarda, tuhaf değil mi, hava, birdenbire soğuyor. Halbuki Maçkada falan, daha hava ılık!

Genç kadın, bu imalı, kinayeli sözleri anlamamazlıktan geliyor, hafif bir gülümseme ile cevap vererek geçiştiriyordu:

(Arkası var)





- Niye bu kız böyle hep karanlıkta kalıyor?
- Nişanlısı elektrikçi de, kışkınyormuş!

[Fransız karikatürü]



Avrupada av mevsimi başlarken!

[İtalyan karikatürü]



Küçük diktatör Allahın önünde eğiliyor!

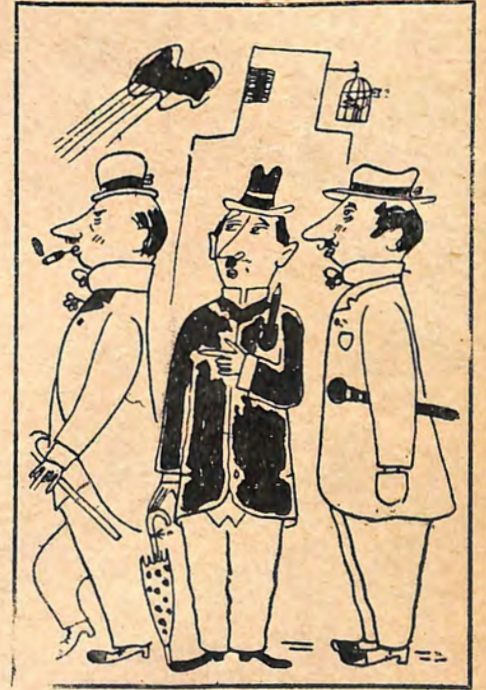
[Fransız karikatürü]



— Size güzel bir yatak odası göstereyim..

— Ona lüzum yok. Biz henüz nişanlıyız, kimsenin girmeyeceği bir salon kâfi!

[İtalyan karikatürü]



— Bu adam uyurken konuşur!..  
— Nereden biliyorsun?..  
— Kalem arkadaşımıdır!..

[İsveç karikatürü]

## SAMSUN Okuyucularımıza

İlk, Ortaokul, Lise kitapları Samsunda Kültür Bakanlığının resmî satıcısı olan H A L K kitaphanesine gelmiştir. Çocuklarınızın kitap, kırtasiye ihtiyaçlarını en ucuz fiyatla buradan tedarik edebilirsiniz.

## SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL



İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>



## Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz  
kalmasını isterseniz

# PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

# PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır  
ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Hekimi

**Ferit Ramiz**

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi  
Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

**Yusuf Ziya**

**KENAN** Basımevi ve Kâğıt Fabrikası



NEZLE, GRIP  
BAŞ, DIŞ  
ROMATİZMA  
ve bütün ağrıları,  
kadınların ay san-  
cılarını derhal  
geçiren  
**SEFALİNİ**  
her yerde ısrarla  
arayınız

# SEFALİN

1 - 12 lik ambalajlar içerisinde. Taklitlerinden sakının

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm  
aşkın başlangıcı olur**



Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-  
bessümünüzün tazeliğini vukaye ediniz. Bunun  
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu  
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-  
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikeye  
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel  
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını  
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde  
başlıca parfümörlerde satılır.

# Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde  
Parfümörlerde satılır.

# REKTA

**BASUR MEMELERİ  
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR**

# NERVIN

**UYKUSUZLUK  
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK**



# CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-  
rinden istihsal edilen

**BİOCEL** ile  
**BESLEYİNİZ**

**VE HER SABAH DAHA GENÇ  
GÖRÜNÜNÜZ**



Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyrelere nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terkinde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların  
mes'ulü kendisidir



## NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

## NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

## NEVROZİN

Mideyi bozmaz,  
kalbi ve böbrekleri  
yormaz

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

**HORMOBİN**

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul



YENİ GELEN  
1939  
**MARKONI**  
RADYOLARINI  
GÖRDÜNÜZMÜ

VERESİYE  
SATIŞ

**SAHİBİNİN SESİ**  
VE **ACENTALARINDA**

302 İSTİKLAL CAD.  
BEYOĞLU